

**ЛЕКСИКА І СТРУКТУРА ІНВОКАЦІЇ ІЗІДИ
В РОМАНІ ДІОН ФОРЧУН «ЖРИЦЯ МОРЯ»
Долусова Н.В.**

кандидат філологічних наук, доцент
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
ORCID: 0000-0002-4151-5049

Стаття присвячена аналізу структури та лексиці інвокації Ізиди у відомому окультичному романі Діон Форчун «Жриця Моря». Діон Форчун – містик, кабалістка, член герметичного ордену Золотої Зорі, засновниця ордену Братство Внутрішнього Світла, а її твори увійшли в золоту скарбницю руху нью ейдж. Роман «Жриця Моря» значно вплинув на формування сучасних релігійних течій шанування Великої Богині, зокрема на вікканство. Об'єктом дослідження у статті є інвокація – релігійний текст призову єгипетської богині Ізиди, як уособлення Великої Матері. Ізиди у романі постає, як богиня Місяця, яка є «Морем» (Sea) – Первісним Океаном, з якого з'явилося життя. Тут читач знайомиться з окультною філософією, що всі богині є одна Богиня, тому в інвокації знаходимо імена богинь різних пантеонів – єгипетського (Isis), грецького (Aphrodite, Hera, Persephone, Hecate, Ea/Rhea, Ge/Gaia), семітського (Astarte, Ashtoreth), а також сакральні імена Binah, Levanah. Жриця Моря призиває Ізиду у двох іпостасях - Вкрита Ізиди (Isis Veiled) та Вкрита Ізиди (Isis Unveiled). Інвокація складається з трьох частин: зачину, основної частини та кінцівки. В зачині жриця закликає богиню прийти. Вона не просить, її звертання схоже на наказ. Тут указуються місце і час ритуалу, богиня закликається сакральними іменами. Основна частина інвокації розповідається від імені Ізиди, про що свідчить вживання займенника першої особи однини. У даному контексті знаходимо епітети та метафори на позначення жіночих символів, що характеризують богиню. Крім цього, тут також вживаються імена схожих за функцією богинь різних пантеонів. Закінчується інвокація фінальною строфою, де вказується, що богиня відгукнулась на призов та прийшла в означений час до певної особи.

Ключові слова: інвокація, Велика Богиня, місяць, Ізиди, море.

**ЛЕКСИКА И СТРУКТУРА ИНВОКАЦИИ ИЗИДЫ
В РОМАНЕ ДИОН ФОРЧУН «ЖРИЦА МОРЯ»
Долусова Н.В.**

кандидат филологических наук, доцент
Одесский национальный университет имени И.И. Мечникова

Статья посвящена анализу структуры и лексики инвокации Изиды в известном оккультном романе Дион Форчун «Жрица Моря». Дион Форчун - мистик, кабалистка, член герметического ордена Золотой Зари, основательница ордена Братство Внутреннего Света, а ее произведения вошли в золотую сокровищницу движения нью эйдж. Роман «Жрица Моря» оказал значительное влияние на формирование современных религиозных течений почитания Великой Богини, в частности на викканство. Объектом исследования в статье является инвокация - религиозный текст призыва египетской богини Изиды, как олицетворения Великой Матери. Изиды в романе представлена как богиня Луны, которая является «Морем» (Sea) - Первоначальным Океаном, из которого возникла жизнь. Здесь читатель знакомится с оккультной философией: все богини есть одна Богиня. Как следствие, в инвокации находим имена богинь разных пантеонов - египетского (Isis), греческого (Aphrodite, Hera, Persephone, Hecate, Ea / Rhea, Ge / Gaia), семитского (Astarte, Ashtoreth), а также сакральные имена Binah, Levanah. Жрица моря призывает

Изиду в двух ипостасях – Изида Облаченная (Isis Veiled) и Изида Разоблаченная (Isis Unveiled). Инвокация состоит из трех частей: зачина, основной части и окончания. В зачине жрица призывает богиню прийти. Она не просит, ее обращение похоже на приказ. Здесь указываются место и время ритуала, богиня заклинается сакральными именами. Основная часть инвокации повествуется от имени Изиды, о чем свидетельствует употребление местоимения первого лица единственного числа. Здесь находим эпитеты и метафоры, обозначающие женские символы, характеризующие богиню. Кроме этого, в данном контексте употребляются имена схожих по функции богинь разных пантеонов. Заканчивается инвокация финальной строфой, где, от лица богини, указывается, что она откликнулась на призыв и пришла в назначенное время к определенному лицу.

Ключевые слова: инвокация, Великая Богиня, месяц, Изида, море.

VOCABULARY AND STRUCTURE OF THE INVOCATION OF ISIS IN THE NOVEL “THE SEA PRIESTESS” BY DION FORTUNE

Dolusova N.V.

Ph.D., associate professor

Odessa I.I. Mechnikov national university

The article is devoted to the analysis of the structure and vocabulary of the invocation of Isis in the famous occult novel “The Sea Priestess” by Dion Fortune. The author is a mystic, a Kabbalist, a member of the Hermetic Order of the Golden Dawn, the founder of the Order of the Brotherhood of the Inner Light. Her works are included in the golden treasury of the New Age movement. The novel “The Sea Priestess” had a significant influence on the formation of modern religious movements honoring the Great Goddess, in particular, on Wicca. The object of the study in the article is the invocation - the religious text calling on the Egyptian Goddess Isis, as a personification of the Great Mother. Isis is represented in the novel as the Goddess of the Moon, who is the «Sea» - the Original Ocean from which life spawned. Here the reader becomes acquainted with the occult philosophy: all goddesses are one Goddess. As a consequence, in the invocation we find the names of goddesses of different pantheons - Egyptian (Isis), Greek (Aphrodite, Hera, Persephone, Hecate, Ea / Rhea, Ge / Gaia), Semitic (Astarte, Ashtoreth), as well as the sacral names Binah, Levanah. The priestess of the sea calls Isis in two images - Isis Veiled and Isis Unveiled. Invocation consists of three parts: the beginning, the main part and the end. In the beginning, the priestess calls upon the goddess to come. She does not ask, her appeal sounds more like a demand. The place and time of the ritual are indicated here and the Goddess is enchanted with sacred names. The main part of invocation is narrated on behalf of Isis, as evidenced by the use of the first person singular pronoun. Here we find epithets and metaphors denoting female symbols, characterizing the Goddess. In addition, the names of goddesses from different pantheons are used in this context,. The final stanza of the invocation comprises the indication that Isis responded to the call and has come unto a particular person.

Key words: invocation, the Great Goddess, Moon, Isis, Sea.

Вступ

У сучасному світі жінки виборюють свої права не лише у політиці, а й в інших сферах життя, зокрема у релігії. Звертання до Великої Богині у різних іпостасях є одним із засобів досягнення жіночої рівності, що є характерною ознакою руху нью ейдж. Дане дослідження зроблене в сучасних напрямках лінгвістичної науки – феміністичної лінгвістики та теолінгвістики, що обумовлює його актуальність.

Мета статі полягає в аналізі лексичного складу та особливостей структурної організації інвокації Ізиди у романі Діон Форчун «Жриця Моря» (“*Sea Priestess*”, 1938). Головними методами, використаними у статті є методи контекстуального і структурного аналізу, ґендерний аналіз.

Результати та обговорення

Діон Форчун (її справжнє ім'я – Вайолет Мері Ферт (*Violet Mary Firth*)) – англійська письменниця й окультистка початку ХХ століття. За своє життя вона написала численні оповідання та сім романів, чотири з яких присвячені окультній та фантазійній тематиці. Одним з її найвідоміших романів є «Жриця Моря».

Інтерес до окультних наук значним чином вплинув та творчість письменниці. У 1919 р. Діон Форчун пройшла ініціацію до Ордену Альфи та Омеги, філії герметичного ордену Золотої Зорі, де вивчалися засади герметичної кабали, астрології та інші езотеричні науки. Члени цих орденів організовували храми, першим з яких був храм Ізиди-Уранії у Лондоні, заснований у 1888 році він проіснував до 1914 року, коли його було закрито та створено нову організацію Братство Рози Креста (Розенкрейцерів) (*Isis-Urania Temple: Wikipedia*). Той факт, що членам організації Альфа та Омега були знайомі ритуали храму Ізиди-Уранії, міг вплинути на написання роману «Жриця моря», де детально описується ритуал призову єгипетської богині Ізиди, виконаний сучасною для авторки жрицею-англійкою.

Незабаром, Діон Форчун полишила цей Орден, та, разом із своїм чоловіком Пенрі Евансом (*Tom Penry Evans*), заснувала власну організацію «Братство Внутрішнього Світла» (*Fraternity of the Inner Light*). Результати її окультних досліджень та інтересів представлені у багатьох творах, найбільш відомі з яких «Космічна доктрина» (*"The Cosmic Doctrine"*), «Психічний самозахист» (*"Psychic Self-Defense"*) і «Містична кабала» (*"The Mystical Qabalah"*), яка досі вважається одним з кращих текстів на цю тему (*Encyclopedia of World Biography 2004; Knight: About Dion Fortune*).

Натхнення для своїх художніх творів Діон Форчун знаходить також і в легендах Короля Артура та лицарів Круглого Стола, а також у валійських і кельтських легендах, викладених у Мабіногоні (*Mabinogion*). Авторка вважала себе медіумом, що транслює розум з вищих планів буття (*Encyclopedia of World Biography 2004*), ці ченнелінги вона регулярно друкувала в британському журналі Окультний Огляд (*The Occult Review*) та у власному журналі Внутрішнє Світло (*The Inner Light*) на протязі майже 15-ті років до 1940 р. В своїх есе та художніх творах Діон Форчун торкалася тематики, пов'язаної з «жіночими міфологічними архетипами, сексуальністю як генератором психічних енергій, а також містичної та магічної концепції роботи зі шляхами, як розширений метод Золотої Зорі, що досліджує Древо Життя» (*Encyclopedia of World Biography 2004*). Вся ця тематика знайшла відображення у романі «Жриця Моря».

Як зазначає біограф авторки Гарет Найт (*Gareth Knight*), Діон Форчун бачила свої окультні романи як важливу частину роботи її Братства, завдяки чому вона ініціювала читачів у світ окультизму, розмовляючи із їх підсвідомістю, навіть коли їх свідомий розум відкидає окультне вчення (*Knight 2000: 223*). Через художні твори авторка доносила езотеричні знання до простих людей. Роман «Жриця Моря» є саме таким, а Гарет Найт наголошує, що він напряму асоціюється із кабалістичним Древом Життя та має відношення до сфери Місяця (Йесод) (*Knight 2000: 223*).

Місяць у романі посідає головне місце. Саме місяць спонукає протагоніста Вілфреда Максвела (*Wilfred Maxwell*) до містичного досвіду, вводить його у світ магії. Богиня Місяця стає центральним сакральним символом роману – до повні звертається протагоністка Вів'єн Морґан Ле Фей (*Vivienne Morgan Le Fay*), морська жриця та реінкарнація Моргани із Легенд Короля Артура. Морґан Ле Фей згадує як була жрицею моря в Атлантиді, як приплила на кораблі до Британських островів, коли стався катаклізм і Атлантида затонула. Вона вчить та спонукає Вілфреда до спогадів свого попереднього життя, коли він вже був знайомий зі жрицею моря – жрицею Великої Богині, яку Морґан Ле Фей шанує як богиню Ізиду. Морґан пояснює Вілфреду головну філософію, що всі боги – це один бог, а всі богині – одна богиня, тоді як творець – єдиний:

All the gods are one god, and all the goddesses are one goddess, and there is one initiator (Fortune 1938: 226-227).

Вперше Вілфред бачить, як Морґан Ле Фей звертається до Ізиди, коли вони гуляють вночі. Жриця бачить повню над морем, підіймає руки догори у ритуальному жесті та починає співати пісню-звертання.

Звертання до Ізиди, що декілька раз повторюється у романі, є формою інвокації – призова божества прийти та вшанувати ритуал своєю присутністю (Парма 2011: 148). Текст інвокації у романі має віршовану форму. Він починається із зачину – жриця називає ім'я божества, до якого звертається; далі називаються явища, що відносяться до сфери божества, проголошується заклик прийти та називаються сакральні імена. Такий зачин в інвокації Ізиди становить одну строфу, яка складається з 4-х рядків:

*O Isis, veiled on earth, but shining clear
In the high heaven now the full moon draws near,
Hear the invoking words, hear and appear
Shaddai el Chai, and Ea, Binah, Ge (Fortune 1938: 189).*

Текст розпочинається з призивної форми *O Isis* – звертання до богині Ізиди. Уточнення *veiled on earth* має глибоке сакральне значення, що реалізується ключовою лексемою *veil* – вуаль. Художній образ Ізиди в інвокації постає перед читачем у двох іпостасях – Вкрита Ізіда (*Isis Veiled*) та Викрита Ізіда (*Isis Unveiled*). Образ Викритої Ізиди детально розроблений в однойменному езотеричному творі теософа О.П. Блаватської, яка пише: «Єгипетську Ізиду її шанувальники теж представляли як незайману Матір, яка тримає в руках свого немовля-сина, Гора. У деяких статуях і барельєфах, де вона з'являється одна, її зображують зовсім голою або закутаною з голови до ніг. Але в містерії, як і майже всі богині, вона вкрита з голови до ніг, як символ материнського цнотливості» (Блаватська 2016: 12-13).

Діон Форчун пояснює ці образи Ізиди, як богиню природи (*Our Lady of Nature*) та як богиню Небес (*Heavenly Isis*):

Isis Veiled, I knew, was Our Lady of Nature, just as Isis Unveiled is the Heavenly Isis (Fortune 1938: 214).

В іншому місці роману письменниця зазначає, що Ізиду вкрито на небесах, а викрито в любові: *the Great Goddess Isis, veiled in heaven and unveiled in love (Fortune 1938: 314)*. Такий опис може позначати різні ступені доступу

адепту до шанування богині. Крім того, Вкриту Ізиду авторка називає богинею «тіней святилища»:

*«I am the **Veiled Isis** of the **shadows** of the sanctuary. I am she that moveth as a **shadow** behind the tides of **death and birth**. I am she that cometh forth by night, and no man seeth my face. I am older than time and forgotten of the gods» (Fortune 1938: 314).*

Іменники *shadow, night* набувають метафоричного значення «смерті». Антитеза *death and birth* підсилює характеристику Вкритої Ізиди, як іпостасі Темної Матері, богині, яка дає життя та забирає його у циклі буття.

У романі «Жриця Моря» Ізіда описується як богиня Місяця, тому у другому рядку інвокації знаходимо хронотопічний іменник *moon*, який позначає час проведення ритуалу – коли наближається повня (*the full moon draws near*), так і місце – просто неба. Згідно з єгипетською міфологією Ізіда є богинею материнства і жіночості. Пов'язуючи Ізиду з Місяцем, Діон Форчун вводить додаткові асоціації та атрибути:

*“But in the heavens our Lady Isis is the **Moon**, and the **moon-powers** are Hers. She is also **the priestess of the silver star that rises from the twilight sea**. Hers are the **magnetic moon-tides**, ruling the hearts of men. In the Inner She is all-potent. She is queen of the kingdoms of sleep. All the **invisible workings** are Hers, and She rules all things ere they come to birth. Even as through Osiris Her mate the earth grows green, so **the mind of man conceives through Her power**. This secret concerns the inner nature of the Goddess, which is **dynamic**” (Fortune 1938: 314).*

Треба звернути увагу на те, як авторка створює художній образ Ізиди завдяки змішуванню традиційних гендерних ролей. З одного боку, Ізіда уособлює жіночість, яка пов'язана з місяцем та його впливом на землю (*Moon, moon-powers, magnetic moon-tides*). Вона також має зв'язок зі сновидіннями (*sleep*) та магією (*invisible workings*). Метафоричний опис *the priestess of the silver star that rises from the twilight sea* репрезентує жіночий гендер, оскільки срібло (*silver*) – це символ місяця, а море (*sea*) – символ материнської утробы богині (Уокер 2005: 619, 412-413). Фраза *She rules all things ere they come to birth* є метафорою на позначення «матки буття», де всі речі зароджуються до того, як з'явитися на світ. Проте богиня у романі також уособлює суто чоловічі риси. Прикметник *dynamic* позначає маскулінну якість, як у бінарній опозиції «динамічний :: пасивний». Цей динамізм пояснюється тим, що розум чоловіка може зачинати від сили Богині (*the mind of man conceives through Her power*). У даному контексті іменник *man* позначає саме чоловіка, а не людину загалом, а сила Ізиди входить в чоловіка через жінку, її жрицю. Словосполучення *to conceive through Her power* наділяє Ізиду чоловічою властивістю та порушує існуючі гендерні стереотипи.

У третьому рядку інвокації Ізиди Морґан Ле Фей закликає богиню з'явитися. Для цього вона використовує дієслова у наказовому відмінку: *hear, appear*. Жриця звертається з повагою, однак наказовий відмінок дієслів не є проханням, а закликком, що свідчить про відношення до богині, як до рівної, без пієтету.

Закінчує строфу зачину інвокації заклинання Ізиди сакральними імена-

ми *Shaddai el Chai, Ea, Binah, Ge*, які потребують роз'яснення. Перше ім'я Шадаї ель Хай (*Shaddai el Chai*) у кабалі є божим ім'ям, яке відноситься до сфери Місяця (Йесод) на Древі Життя (Форчун 1995: 154). Ім'я *Ea*, скоріш за все, є ім'ям богині грецького пантеону Реї (*Rhea*), яку Діон Форчун часто згадує у романі, наприклад: *She was Rhea, and Ge, and Persephone but above all she was Our Lady Isis (Fortune 1938, 175)*. Мабуть, авторка роману навмисно видозмінила ім'я на *Ea* – така практика широко використовувалась в окультних науках, щоб ніхто, крім адептів, не міг розшифрувати. Той факт, що мова йде про богиню Рею, підтверджується і поясненням у романі:

Ea was the soul of Space and parent of Time, older even than the Titans (Fortune 1938: 214).

... she is the Great Goddess--space and earth and water. As space she is called Ea, parent of the gods that made the gods; she is more old than time; she is the matrix of matter, the root-substance of all existence, undifferentiated, pure (Fortune 1938: 227-228).

Рея у грецькій міфології є матір'ю титанів, яка народила богів-олімпійців, що відповідає значенню словосполучень *older even than the Titans, parent of the gods*. Як дружина бога часу Кроноса, Рея уособлює простір (*space*), та сама є поза часом, тобто старіше за нього (*she is more old than time*). З наведеної цитати можна зробити висновок, що Велика Богиня вміщає три базиса: простір, землю та воду (*space and earth and water*). Рея – це простір, отже останні два імені співвідносяться із землею та водою.

Ім'я *Ge* позначає богиню Гайю (Гею), а грецький іменник *Ge* позначає «земля» (Гея: Вікіпедія). Діон Форчун дає таке пояснення богині, що підтверджує, що мова йде про Гайю – богиню землі (*earth*):

And Ge herself was the magnetic earth that is like an aura to our globe and in which move the tides that the Easterns call the Tattvas. (Fortune 1938: 214).

Likewise she is called Ge, for she is the most ancient earth, the first-formed from the formless (Fortune 1938: 228).

Назва *Binah* (Біна) асоціюється з водою. Біна – сфера Сатурну на Древі Життя та являє Велику Матір. Ось, що пише про Біну Діон Форчун у своїй книзі «Містична Кабала»: «Біна, Вища Мати ... вона називається також Великим Морем, Марою. Вона позначає не тільки Гіркоту, але і корінь слова «Марія» ... Порівняння Біни з морем служить нагадуванням про те, що спочатку життя з'явилося у воді» (Форчун 1995: 32). У романі «Жриця Моря» письменниця представляє Біну так:

Binah, the Dark Sterile Mother of All, was the Great Sea whence life arose, the female principle and pre-matter (Fortune 1938: 214).

She is also Binah, the Supernal Mother, that Chokmah, the Supernal Father. She is the giver of form to the formless force whereby it can build. She is also the bringer-in of death, for that which has form must die, outworn, in order that it may be born again to fuller life. All that is born must die, but that which dies shall be reborn. Therefore she is called Marah, the Bitter One, Our Lady of Sorrows, for she is the bringer-in of death (Fortune 1938: 228).

Біна – Велика Матір, на протиставлення Хохмі (*Chokmah*) – Великому Батькові. Рекурентний повтор антонімів *to die – to be (re)born, death – life*

позначає основні функції Біни як Темної Стерильної Матері – давати та забирати життя. Біна називається Марою (*Marah*), Гіркою (*the Bitter One*) та Богоматір'ю скорботною (*Our Lady of Sorrows*), Темна Стерильна Матір Всього (*Dark Sterile Mother of All*), Велике Море (*Great Sea*).

Після зачину інвокації йде основна частина. Авторка роману зазначає, що Морґан Ле Фей вдалося призвати богиню:

*I saw that it was not Morgan Le Fay at all, and that the eyes were strange and wide and **inhuman**, not even the eyes of the sea-priestess, but of the **sea-goddess** herself (Fortune 1999: 190).*

Епітети *strange, inhuman* характеризують зміни, що відбулися у жриці після призову, вона ввійшла в транс та крізь неї проявилася морська богиня (*sea-goddess*). Наступна частина інвокації йде від богині Ізиди, яка говорить через свою жрицю, про що свідчить вживання займенника першої особи однини *I*:

*I am she who ere the earth was formed
Was Ea, Binah, Ge
I am that **soundless, boundless, bitter sea**,
Out of whose deeps life **wells** eternally (Fortune 1999: 190).*

В даному уривку Ізіда, від імені якої віщає Морґан Ле Фей, називає себе морем (*sea*). Епітети *soundless, boundless, bitter* характеризують всеосяжність богині. Метафора *life wells* позначає функцію материнства – дарувати життя. Протагоністка від особи Ізиди продовжує називати себе іменами різних богинь:

***Astarte, Aphrodite, Ashtoreth**
Giver of life and bringer in of death.
Hera in Heaven, on earth, **Persephone**.
Levanah of the tides and **Hecate** --*

All these am I, and they are seen in me (Fortune 1938: 190).

Всі імена в цьому уривку є алюзіями на міфи давнього світу. Ім'я *Astarte* (Астарта) та його інша форма *Ashtoreth* (Астарот) – алюзія на міфологію семітських народів, ця богиня місяця відповідає грецькій Афродіті. Імена грецьких богинь *Aphrodite* (Афродіта), *Hera* (Гера), *Persephone* (Персефона), *Hecate* (Геката) є алюзією на давньогрецькі міфи. Афродіта – богиня моря, Гера – богиня Небесного царства, а Персефона – королева Підземного царства. Геката – богиня місяця та співвідноситься з Леваною (*Levanah*) – це єврейське слово позначає «місяць».

Інвокація Ізиди закінчується словами, що богиня, до якої зверталася жриця, прийшла як Ізіда Викрита:

*The hour of the high full moon draws near,
I hear the invoking words, hear and appear.
Isis Unveiled and Ea, Binah, Ge,
I come unto the priest that calleth me (Fortune 1938: 190).*

Фраза *I hear the invoking words, hear and appear* є відповіддю на призов у першій строфі, окрім займенника *I*, повністю повторює його. Останній рядок *I come unto the priest that calleth me* відноситься до Вілфреда, якого називають жерцем (*priest*).

Крім цього повного тексту інвокації Ізиди, у романі «Жриця Моря» знаходимо віршовані частини інвокації, що могли б бути її уривками:

I am that soundless, boundless, bitter sea.

*All **tides** are mine, and answer unto me.*

***Tides** of the airs, **tides** of the inner earth;*

*The secret, silent **tides** of death and birth.*

***Tides** of men's souls, and dreams, and destiny –*

Isis Veiled, and Ea, Binah, Ge” (Fortune 1938: 214).

Перший рядок є повтором з інвокації Ізиди. Це означає, що наступний текст може також відноситися до інвокації, він має такий ритм і рими. Ключовим словом тут є іменник *tides*, який імплікує вплив місяця, бо саме місяць відповідає за приливи і відливи. Як зазначає Л. Тарієр у своїй духовній книзі «Шлях морської жриці»: «Морська Жриця використовує метафори води та місяця, прилива і відлива у наших життях від діви, крізь кохану, матір та стару, зростання та зменшення нашої енергії, як ми йдемо різними шляхами. У давнину матір Богиня була водами життя, вона була Богинею риб, що уособлювала нове життя, яке з'являється із моря» (Tarrier 2012: 11).

Продовженням інвокації також може слугувати ще один вірш. Він також проспіваний жрицею моря, яка в трансі розмовляє від імені Ізиди: *Then she sang, and I knew that this was Isis, unveiled and dynamic (Fortune 1938: 225).*

Розглянемо початок цієї інвокації:

“I am the star that rises from the sea –

The twilight sea.

I bring men dreams that rule their destiny.

I bring the dream-tides to the souls of men;

The tides that ebb and flow and ebb again –

These are my secret, these belong to me-- (Fortune 1938: 225).

У цьому контексті привертає увагу метафора *the twilight sea*. Сутінки – це час між днем та ніччю, епітет *twilight* імплікує, що богиня моря – вміщає як світлу сторону Богині-Матері, так і темну сторону – Богині-Смерті, що по суті є однією Богинею. Концепція дуальності простежується і ближче до кінця даної інвокації, що експлікується іменником *polarity*:

“Out of my hands he takes his destiny.

*Touch of my hands confers **polarity**.*

These are the moon-tides, these belong to me –

***Hera** in heaven, on earth, **Persephone**;*

***Levanah** of the tides, and **Hecate**.*

Diana of the Moon, Star of the Sea –

Isis Unveiled and Ea, Pinah, Ge!” (Fortune 1938: 225).

Ця інвокація, як і попередня, також завершується згадкою богинь та священними іменами *Ea, Pinah, Ge*, де друге ім'я – це неправильне написання слова *Binah*. Можемо припустити, що ця описка зроблена навмисно, в окультній традиції спотворювати слова, знати які може лише ініційована людина. В уривку знову повторюються імена богинь – *Hera, Persephone, Hecate*, а також слово *Levanah*, яке, виходячи із контексту, вживається як власне ім'я богині місяця. Знов авторка звертається до тріади богинь – Не-

бес (Гера), землі (Персефона) та моря (Левана), яку доповнює триєдина богиня магії та темного місяця – Геката, яка зображується як три жінки в одній. У контексті Морґана Ле Фей згадує ще одну богиню місяця, богиню римського пантеону Діану – *Diana of the Moon*. Словосполучення *Star of the Sea* є калькою з латині *Stella Maris*, у християнських гімнах позначає Діву Марію (Див., наприклад, католицький гімн “Ave maris stella”).

Висновки

Отже, у романі Діон Форчун «Жриця Моря» знаходимо текст інвокації єгипетської богині Ізиди, а також декілька віршованих уривків, які можуть бути частинами цієї інвокації. Протагоністка Морґан Ле Фей співає інвокацію у ритуальній позі, що свідчить про релігійну складову призова божества.

Текст інвокації Ізиди має чітку структуру. Він складається із зачину, коли жриця звертається до богині із закликом прийти. Цей заклик не є проханням, а більше схожий на наказ, жриця звертається до богині з шаную, але без пієтету. У зачині означаються місце і час ритуалу, а також проголошуються сакральні імена. Основна частина інвокації розповідається від особи богині Ізиди, про що свідчить вживання займенника *I*. В ньому вживаються епітети та метафори, що характеризують богиню, яку призивають. Крім цього, тут знаходимо імена схожих за функцією богинь у різних пантеонах. Закінчується інвокація фінальною строфою, де, від особи богині, указується, що вона відгукнулась на призов та прийшла в означений час до певної особи.

Список літератури

- Блаватская Е.П. Разоблаченная Изиды. Том 2. Теология / Елена Петровна Блаватская. Москва: Эксмо, 2016. 832 с.
- Гея (Гайя) // Вікіпедія — вільна енциклопедія - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Гея>
- Парма Д. Новая духовность: все, что вы хотели знать о язычестве / Джид Парма. СПб.: ИГ «Весь», 2011. 272 с.
- Уокер Б. Женская энциклопедия. Символы, сакралии, таинства / Уокер. Б.; пер. с англ. А. Егзарова. – М.: Астрель: АСТ: Транзиткнига, 2005. 638 с.
- Форчун Д. Мистическая Каббала / Пер. В. Гребнев. Москва: София, 1995. 351 с.
- Fortune D. // Encyclopedia of World Biography / Dion Fortune. The Gale Group Inc.: 2004 - [Electronic resource]. - Mode of access: <https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/french-literature-biographies/dion-fortune>
- Fortune D. // Wikipedia, the free encyclopedia / Dion Fortune. - [Electronic resource]. - Mode of access: https://en.wikipedia.org/wiki/Dion_Fortune#Non-fiction
- Isis-Urania Temple // Wikipedia, the free encyclopedia - [Electronic resource]. - https://en.wikipedia.org/wiki/Isis-Urania_Temple
- Knight G. About Dion Fortune / Gareth Knight - [Electronic resource]. - Mode of access: <http://www.angelfire.com/az/garethknight/aboutdf.html>
- Knight G. Dion Fortune and the Inner Light / Gareth Knight. Loughborough: Thoთ Publications, 2000. 344 p.
- Tarrier L. The Way of the Sea Priestess. An Inner Path / Louise Tarrier. Cornwall: Matador, 2012. 232 p.
- Fortune D. The Sea Priestess / Dion Fortune. York Beach: Samuel Weiser Inc., 1938, 1999. 316.

References

- Blavatskaja, E.P. (2016). Razoblachennaja Izida. Tom 2. Teologija. Moskva: Jeksmo.
- Geja (Gajja) // Wikipedia. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Geja>
- Parma, D. (2011). Novaja duhovnost': vse, chto vy hoteli znat' o jazychestve. SPb.: IG «Ves'».

Uoker, B. (2005). Zhenskaja jenciklopedija. Simvoly, sakralii, tainstva. M.: Astrel': AST: Tranzitkniga.

Fortune, D. (1995). Misticheskaja Kabbala / Per. V. Grebnev. Moskva: Sofija.

Fortune, D. (2004). Encyclopedia of World Biography / Dion Fortune. The Gale Group Inc. URL: <https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/french-literature-biographies/dion-fortune>

Fortune, D. // Wikipedia, the free encyclopedia / Dion Fortune. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Dion_Fortune#Non-fiction

Isis-Urania Temple // Wikipedia, the free encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Isis-Urania_Temple

Knight, G. About Dion Fortune. URL: <http://www.angelfire.com/az/garethknight/aboutdf.html>

Knight, G. (2000). Dion Fortune and the Inner Light. Loughborough: Thoth Publications.

Tarrier, L. (2012). The Way of the Sea Priestess. An Inner Path. Cornwall: Matador.

Fortune, D. (1938; 1999) The Sea Priestess. York Beach: Samuel Weiser Inc.

Стаття надійшла до редакції 20.03.2019 р.